

tages en Del af Grønne-Have ind, for at der kunde blive Areal nok til dette Værfts Anlæg. Samtidig erklærede Militæretaten, at saa blev Grønne-Have for lille til militær Øvelsesplads, og den fordrede, at Kommunen, naar den nu blev raadig over Grønne-Have, skulde skaffe en anden Øvelsesplads af lignende Størrelse. Kommunen indkøbte da Arealer ude ved Teglstrup Hegn og indrettede en Øvelsesplads efter de militære Fordringer dør. Denne Øvelsesplads ved Teglstrup Hegn, der altsaa nu er i Kommunens Eje, erklæres nu af Krigsbestyrelsen for at være utilstrækkelig, og den ønskes derfor forøget til omtrent eller godt det dobbelte Areal. Den nuværende Øvelsesplads er ca. 54 Tdr. Land, og der fordres ca. 55 Tdr. Land tilføjet. Deraf ejer Kommunen selv de 14 Tdr. Land, medens Resten skal købes fra de omliggende Lodsejere. Helsingør Kommune, der særdeles gerne ser Garnisonen bibeholdt, har ogsaa erklæret sin Beredvillighed overfor Krigsbestyrelsen til at søge tilvejebragt den ønskede større Øvelsesplads, men den har samtidig dermed forbeholdt sig, at dersom den ikke kunde komme til en rimelig Overenskomst med Lodsejerne, der saa maatte blive tilvejebragt en Lov, hvorefter det fornødne Areal eventuelt kunde blive eksproprieret, thi det er egentlig aldeles forbausende, hvor Ejendommene vokse i Værdi, saa snart der er Tale om, at der er saadan tvungen Anvendelse for dem. Der er en Ejendom, der blev købt for nogle Aar tilbage for 4,500 Kr. Den er ved sidste Ejendomsskyldvurdering sat til 8,000 Kr. og blev i Sommer udbudt til 9,000 Kr. Nu er der Tale om, at den Ejendom skulde indgaa under Øvelsespladsen, og saa er Værdien stegen til 16,000 Kr. — Der er en anden Ejendom, der er bleven købt paa et Tidspunkt, hvor Ejeren fik at vide af den Sagfører, der solgte ham Ejendommen, at der maatte regnes med, at den kunde komme ind under en eventuelt ny og større Øvelsesplads. Den blev købt for 20,000 Kr. Efter Opmaalingerne skulde $5\frac{1}{4}$ Td. Land af denne Ejendom, som har et Tilliggende af 19 Tdr. Land, gaa ind under Øvelsespladsen. Saa blev der for de $5\frac{1}{4}$ Td. Land forlangt 11,000 Kr., saaledes at Manden beholdt 14 Tdr. Land med Huse o. s. v. tilbage for 9,000 Kr. — Kommunen har forskellige Jorder, der ogsaa grænse til disse Lodsejeres Marker, og Kommunen tilbød eventuelt et Mageskifte, men saa skønnedes Kommunens tilgrænsende Jorder ikke at være mere end 500 Kr. værd pr. Td. Land, medens de, der skulde afgives til Øvelsesplads, af Ejerne skønnedes at være 2,000 Kr.

værd pr. Td. Land. — Endelig var der endda en Lodsejer, som overhovedet ikke fandt sig foranlediget til for Tiden at deltage i nogen Forhandling om en forestaaende Afstaaelse.

Naar det nu skønnes nødvendigt for Staten at komme i Besiddelse af en tilstrækkelig stor Øvelsesplads, saa maa der jo dog ogsaa skaffes Udveje til at erhverve den paa rimelige Vilkaar, thi Samfundet i sin Helhed er ikke tjent med, at der betales urimelige Priser. Paa den anden Side vil jeg sige, at de Lodsejere, som maaske tvinges til at aflevere hele eller en Del af deres Ejendom, tilkommer der en ordentlig og rundelig Betaling. Men naar en saadan ydes, maa Retfærdigheden ogsaa dermed være sket Fyldest. Denne Sags Udvikling i Helsingør vil jo, hvis dette Lovforslag vedtages, snart være omme og glemt, men tilbage vil blive i den danske Lovsamling en Lov om Ekspropriationer i militære Øjemed, og derfor har det foreliggende Forslag en større Rækkevidde. Derfor tror jeg, at man bør se paa, at det ogsaa tilrettelægges saaledes, at det kan blive anvendeligt gennem en længere Aarrække. Jeg udtalte før, at der ikke indføres noget nyt Princip ved selve Ekspropriationen i militære Øjemed for Staten, men der indføres en ny Fremgangsmaade for Ekspropriationen ved dette Lovforslag. Jeg skal tillade mig at opholde det høje Ting et Øjeblik med at gøre Rede derfor.

Efter Loven af 1845 er der en Ekspropriationskommission under Forsæde af den kgl. Kommissarius, bestaaende af 4 kyndige Mænd, 2 valgte af Ministeriet og 2 af Aamtsraadet, og den tiltrædes af 2 Mænd fra de Kommuner, hvor Ekspropriationen finder Sted. De forhandle med Lodsejerne og søge at komme til Overenskomst med dem. Lykkes det ikke, gaar Sagen videre til den Taksationskommission, der ledes af den saakaldte ledende Landinspektør, og som i øvrigt bestaar af 4 Taksatorer. Kunne disse 4 ikke komme til Enighed eller ved Afstemning faa en Fler-talsafgørelse af, hvad Ejerne skulle have i Erstatning, gaar det til den af Staten udnævnte Opmand, der jo i en lang Aarrække var afdøde Etatsraad Niels Andersen.

Ifølge Loven af 1909 i Anledning af Befæstningsanlægene er der 5 Medlemmer, 1 af Kongen udnævnt Formand, 2 valgte af Rigsdagens Ting, 1 af Folketinget og 1 af Landstinget, og 2 valgte i de paagældende Amter. I det foreliggende Lovforslag foreslaas Kommissionen at skulle bestaa af 3, 1 som Formand udnævnt af Kongen, 1